

»Ein amerikanari lá á Refsnes, meðan eg var har. Hann hevði brúkt meira enn 400.000 dollars fyri at gerast frískur í USA. Einkin hjálpti. Hann varð sendur til ein serfrøðing í Danmark. Tá hann varð vorðin frískur spurdi hann, hvat tað kostaði. Yvirlæknin svaraði honum, at tað kostaði einki.

Amerikanarin segði við meg: — Hvat sakl eg siga við tey heima í USA. Eingin fer at trúgva mær, tá eg sigi teimum, at tað finst eitt land, har øll fáa somu sjúkraviðgerð uttan at gjalda nakað«.

Johan Nielsen, í Sandvík á vetri 1983

Birthe og Johan saman við Jákup Lindenskov í Sandvík

»Ja, ja, svaraði Meyer, — hvør verður salur í sini trúgv.

»Tað fór nú at ganga framá, og Johan Nielsen kom heimaftur.

Johan Nielsen var fólkatingsmaður í eini 17 ár samstundis sum hann røkti starvið sum prestur.

Heilsan!

Nú er Johan Nielsen so komin heimaftur. Hann heldur fyri, at konan hevur verið honum ein sera góður stuðul øll árin. Hon hevur m.a. hjálpt honum við at færa kirkjubøkurnar, at hava viðtalu oma.

Nú bagir heilsuni so mikið, at hann er ikki forur fyri at røkja eitt prestaembæti meira.

— Eg nytti púrt einki meira, eg orki rætt og slætt ikki, sigur Johan og leggur aftrat, nú tað stundar móti fólkatingsvalið.

— Jákup skal ikki vera bangin, tí eg stilli ikki uppáftur. Eg sigi sum Tórus segði við Sigmund á sinni: »Tú svim til lands og bjarga tær, eg eri farin, legg einki í meg«.

Johan hevur altíð ynskt at koma aftur til Føroya. Her er nógv broytt heldur

hann. Tey flestu, sum hann kendir, eru farin.

Nú gongur hann so tvær reisir um dagin oman í handilin hjá beiggjanum, har høvi er at tosa við fólk. Annars gongur tíðin við at sova og eta og annars at fylgja við í útvarpi og bløðum, hvat fyriferst.

— Eg havi annars ikki gjørt peningsverk, síðani eg kom. Fleiri bókaforløg hava biðið meg skriva endurminningar minar, men eg havi ikki titið mær tað til.

Størsta ynski Johan hevur, er at sleppa á flot aftur. — Tað var tað besta eg visti, men enn havi eg so ikki orkað. Kanska eg tó eisini fái tikið meg saman at skriva okkurt, leggur hann aftrat.

Politikari og prestur

— Nú hevur tú bæði verið politikari og prestur. Hvussu hevur gingist at sameina tey bæði størvini?

— Tað hava verið trupulleikar. Tað kunnu hava verið samvitskuspurningar upp í millum.

— Men tú metir tað ikki vera skeiðt, at ein prestur arbeiðir aktivt í politikki.

— Nei, tað haldi eg ikki.

— Tað verður nógv tosað um, hvønn týðning eitt føroyskt fólkatingsumboð hevur!

— Eg minnst, at eg tosaði um handa spurningin við Holger Eriksen fyrstu ferð eg fór til Danmarkar og hann segði: — Eg vil ikki vera við til at lóggeva fyri Føroyar, um eingir føroyingar eru í fólkatínginum.

Sjálvandi kundi ein geva føroyingum eitt blokktilskot og so lata føroyingar sjálvar um, hvussu teir brúktu tað. Men tað dámdi Dam ikki. Hann var bangin fyri, at tað fór at ganga út yvir tað sosiala.

Privatisering

Og nú øll henda talan er um privatisering, so kann tað lætt koma at ganga út yvir tað sosiala.

Tað eru tey eisini farin at tosa um her heima. Tað hava tey lært av Schlüter.

Tað lagna er, at privatiseringin er einki nýtt fyrbrigdi. Hon hevur eisini verið í Føroyum t.d. í samband við Strandfarasiglingina. Tær góðu ruturnar, sum gövu pengar av sær, høvdu privatmenn, tað, sum gav undirskot, hevði tað almenna.

Í okkara samfelag er tað vorðið soleiðis, at ein unnar ikki, at øll skulu hava tað gott. Sigursferðin hjá Schlüter stavar frá tí, at ein unnar ikki, at onnur skulu hava tað so gott sum ein sjálvur.

Nú er tað soleiðis, at soleingi sum Glistrup og aðrir eru, so er tað eingin vandi fyri, at tað verður nokur borgarlig meirilutastjórn. Til nýttu fyri Anker. Eg plagdi at siga skemtliga við Anker: »tú skal biðja Jesus pápa varðveita Glistrup, so fáa hinir ikki gjørt tær ónáðir«.

Johan Nielsen hevur kvittað við politikk, men hann hevur kortini sínar metingar um føroyskan politik.

Hann sigur: — Eg hevði ikki trúð, at henda privatiseringin skuldi koma til Føroya, tí vit eru hóast alt eitt annað samfelag enn tað danska.

Gjalda fyri viðgerð

Johan nevnr í hesum sambandi eina hending, sum fór fram, meðan hann

Johan prædikar i Hellebæk kirkju

»Tá einkjupensiónin var fyri segði ein oddamaður sambandsflokksins: — Lat málið falla, einkjurnar hava altíð klárað seg í Føroyum.

Men eg visti betur, tí tær høvdu altíð klárað seg illa«

Johan Nielsen, í Sandvík á vetri 1983

»Og ein av oddamonnum fólkaflaksins segði við meg: — Vit eru fyri teimum sosialu princippunum, men vit vilja fyrst byggja landið upp fíggjarliga.

Eg spurdi, nær er landið bygt so væl upp fíggjarliga, at ein kann taka sær av teimum, sum treingja!«

Johan Nielsen, í Sandvík á vetri 1983